

Un referendum pentru România

Prezentare și misiune

Cine suntem?

Coaliția pentru Familie este o inițiativă civică fără personalitate juridică, independentă de orice partid politic și neafiliată confesional, deschisă celor care împărtășesc valorile familiei. Structura noastră include organizații de protecția copilului, organizații de părinți, organizații de persoane cu handicap, organizații de advocacy și media, organizații juridice, organizații de promovare a tradițiilor, organizații de reabilitare socială a foștilor deținuți.

Ce facem?

Coaliția pentru Familie își propune să atragă cât mai multe organizații și persoane cu viziune, care, unite într-o mișcare civică de masă, să influențeze pozitiv societatea și procesul decizional privind familia în România.

Misiunea noastră:

Să protejăm și să sprijinim familia întemeiată pe căsătoria dintre un bărbat și o femeie. Avem dreptul constituțional și obligația morală de a o apăra de acele tendințe ale societății moderne care îi diminuează importanța și îi accelerează degradarea.

Obiectivele noastre:

Asigurarea în România a unui număr crescând de familii, cât mai longevive și mai numeroase, în care membrii acestora să poată beneficia de un mediu economic, social, protector și psiho-afectiv propice formării și dezvoltării personalității umane, cu impact pozitiv asupra continuității națiunii române.

Obiective specifice:

- 1** Familia să rămână definită în legislație și Constituție ca instituția fundamentală pentru societate, întemeiată pe căsătoria liber consimțită între un bărbat și o femeie.
- 2** Tinerii să fie complet și corect informați în legătură cu însemnătatea, unicitatea și beneficiile căsătoriei și ale familiei astfel întemeiate.
- 3** Familia să fie sprijinită social, cultural și legislativ și respectată ca instituție de care depind binele fiecăruia dintre noi și prosperitatea națiunii.
- 4** Statutul căsătoriei să fie întărit prin nerecunoașterea formelor alternative de conviețuire, precum concubinajul („uniunile civile”).
- 5** Creșterea și educarea copilului într-un mediu familial complet și stabil, cu o mamă și un tată, să fie întotdeauna prioritatea politicilor publice și a legislației din domeniu.

Măsuri și politici publice în favoarea familiei

Pe lângă revizuirea art. 48 din Constituție, Coaliția pentru Familie își propune elaborarea unui set de politici publice pro-familie, care să fie susținute pentru implementare începând cu mandatul politic 2016-2020.

Exemple de astfel de măsuri:

- 1** Crearea unei structuri guvernamentale specializate: Secretariatul de Stat pentru Familii.
- 2** Crearea unui Institut pentru Politici Familiale.
- 3** Întocmirea și monitorizarea unui plan de redresare demografică a natalității.
- 4** Dezvoltarea unui plan național de sprijinire a familiilor tinere, cu deosebire pe direcțiile: pregătirii pentru căsătorie, dezvoltării unui program similar cu „Prima casă” pentru locuințele închiriate tinerelor familii; programe de consiliere premaritală.
- 5** Oră de educație pentru viața de familie în școlile publice.
- 6** Convergența graduală cu media europeană a beneficiilor acordate familiilor (de la 1,32% – valoare actuală, la 2,2% din PIB în EU28 – media europeană).
- 7** Distribuția cheltuielilor sociale pentru copii și familie pe criterii de eficiență și rentabilitate.
- 8** Modificarea legii privind pornografia, pentru protecția minorilor.

- 9** Susținerea și încurajarea micro-finanțării pentru business-uri de familie (prin oferirea directă sau indirectă de împrumuturi sau credite cu dobândă subvenționată).
- 10** Crearea unui plan susținut pentru locuințe sociale destinate familiilor cu situații sociale grele, în parteneriat cu asociațiile de familie.

Știm cu toții că familia, întemeiată pe căsătoria dintre un bărbat și o femeie, este singura relație interumană care asigură mediul ideal nașterii, creșterii și educației copiilor. Pentru ca familia să prospere și, împreună cu ea, societatea românească, este nevoie de implicarea tuturor, a întregii societăți civile, a cultelor și instituțiilor statutului.

Familia are, mai presus de toate, nevoie de sprijin și întărire.

Propunerea legislativă de revizuire a Constituției României

Publicată în Monitorul Oficial
nr. 883/25.11.2015

Lege de revizuire a Constituției României

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

ARTICOL UNIC. – Articolul 48 alin. (1) din Constituția României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48: Familia

(1) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între un bărbat și o femeie, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.”

EXPUNERE DE MOTIVE PRIVIND ADOPTAREA PROIECTULUI DE LEGE PENTRU MODIFICAREA ART. 48 ALIN. (1) DIN CONSTITUȚIA ROMÂNIEI

Prezentul act normativ își propune să înlăture orice echivoc pe care utilizarea termenului de „soți” în cuprinsul art. 48 alin. (1) din Constituția României ar putea să-l aducă în conturarea noțiunii de „familie”, a raportului dintre „familie” și dreptul funda-

mental al bărbatului și al femeii de a se căsători și a întemeia o familie.

Prin înlocuirea termenului de „soți” cu expresia „bărbat și femeie” se asigură implementarea precisă și literală a unor expresii consacrate cu puterea unor garanții imuabile destinate ocrotirii familiei, recunoscută drept „elementul natural și fundamental al societății” în art. 16 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În același sens, și în România doar „bărbatul și femeia” împreună se bucură de recunoașterea și garantarea universală a dreptului de a se căsători și de a întemeia o familie pe baza unor importante considerente de natură istorică, culturală și morală specifice societății românești.

Dreptul de a se căsători și de a întemeia o familie este privit ca un drept comun al bărbatului și al femeii care, formând un cuplu, recunoscut prin căsătorie, pot întemeia în mod natural o familie. El nu poate fi conceput ca un drept al cărui conținut să depindă în mod arbitrar de voința unilaterală doar a bărbatului sau doar a femeii.

Atât Declarația Universală a Drepturilor Omului, cât și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului operează în mod intenționat cu noțiunea de „bărbat și femeie” și nu cu cea de „soți” în ce privește recunoașterea dreptului la căsătorie și consacarea dreptului de a întemeia o familie.

Așadar, considerăm necesară modificarea primului alineat al art. 48 din Constituția României, atât pentru a evita dezbateri nenesesare și interpretări contradictorii, cât și pentru a recunoaște în mod neechivoc că dreptul de a întemeia o familie este un drept fundamental destinat bărbatului și femeii, de care ei se bucură nu individual, ci împreună.

În actuala reglementare, alineatul (1) al art. 48 din Constituție consfințește principiul potrivit căruia

„familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între soți, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.”

Potrivit art. 16 pct. 1 al Declarației Universale a Drepturilor Omului adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în data de 10 decembrie 1948, „bărbatul și femeia au dreptul de a se căsători și de a întemeia o familie”.

O formulare similară se regăsește și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în care art. 12 prevede că: „Începând cu vârsta stabilită prin lege, bărbatul și femeia au dreptul de a se căsători și de a întemeia o familie conform legislației naționale ce reglementează exercitarea acestui drept.”

În ceea ce privește România, în preocuparea sa continuă de a asigura respectarea obligației constituționale asumate prin art. 20 din Constituție, potrivit căruia „dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte”, legiuitorul român a adoptat în mod expres o definiție a noțiunii de „soți”, începând cu 1 octombrie 2011, dată la care a intrat în vigoare noul Cod civil adoptat prin Legea nr. 287/2009, astfel cum a fost pusă în aplicare prin Legea nr. 71/2011. Astfel,

la art. 258 (Familia) alin. (4) se precizează: „În sensul prezentului cod, prin soți se înțelege bărbatul și femeia uniți prin căsătorie.” În ceea ce privește definiția căsătoriei, la art. 259 (Căsătoria) alin. (1) se precizează: „Căsătoria este uniunea liber consimțită între un bărbat și o femeie, încheiată în condițiile legii.”

Chiar dacă dispozițiile Codului civil sunt de generală aplicare și reglementează raporturile patrimoniale și nepatrimoniale dintre persoane, ca subiecte de drept civil, nu poate fi omis riscul ca, sub efectul unor presiuni de moment, extranee dezvoltării durabile și sănătoase a societății, dreptul bărbatului și al femeii de a se căsători și de a întemeia o familie să sufere alterări, îngărdiri și interpretări, chiar legislative, străine de spiritul și interesul fundamental de ocrotire a celei mai importante instituții umane de pretutindeni: familia.

Impactul socioeconomic al amendamentului propus este unul pozitiv, cu efecte ce au potențialul de a contribui la soluționarea unor probleme în materia drepturilor fundamentale ale bărbatului și femeii, pe care am dori să le evidențiem în cele ce urmează.

Potrivit unui raport publicat de Departamentul pentru politici economice și sociale al Organizației Națiunilor Unite (World Population Prospects. The 2015 Revision), evoluția demografică a României este mai mult decât îngrijorătoare. Astfel, dacă la începutul mileniului III, populația României număra peste 20 de milioane

de locuitori, conform studiului menționat, până în anul 2100, numărul locuitorilor din România se va înjumătăți, până la aproximativ 10,7 milioane de locuitori.

Un aspect și mai grav semnalat de acest studiu este însă faptul că vârsta medie a românilor va continua să crească în toată această perioadă de referință, reflectând astfel îmbătrânirea populației. Dacă în 1950 România era un stat cu o populație tânără, vârsta medie fiind de 26 de ani, în 2015 vârsta medie este de peste 42 de ani, iar raportul mai sus citat preconizează ca ea va ajunge la 47 de ani în 2030 și la 48 de ani în 2050. Raportul citat conchide astfel că România aparține grupului de 48 de state ale lumii în care populația va scădea până în 2050, în loc să crească. Mai mult, România se află între țările care vor trăi o scădere demografică accelerată, de peste 15%.

Nu doar rata în continuă scădere a natalității ar trebui să motiveze o politică fermă de încurajare și protejare a familiei, ci și rata alarmantă a copiilor născuți în afara căsătoriei. Conform Eurostat, în România, 30% din numărul total de nașteri reprezintă copiii născuți în afara căsătoriei¹, dând naștere la așa-numitele „familii fragile”. Conform unui studiu amplu condus de

¹ Eurostat, Marriage and Divorce Statistics, Sursa: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/File:Crude_marriage_rate,_selected_years,_1960%E2%80%932013_%28per_1_000_inhabitants%29_YB15.png

Princeton și Columbia University², copiii născuți în afara căsătoriei sunt mai predispuși către sărăcie, rezultate academice mai slabe, depresie, abuz de substanțe stupefiante și alte efecte negative similare.

Astfel, este de așteptat ca dezbaterile și consultările publice având ca obiect adoptarea unei legi privind modificarea alineatului (1) al art. 48 din Constituția României să readucă în discuție problematica îmbătrânirii populației României și va avea ca efect mărirea gradului de conștientizare a societății civile a importanței pe care încurajarea și protejarea formării de familii sănătoase o va avea pentru redresarea natalității – identificată încă din 2007 de către Institutul Național de Cercetări Economice al Academiei Române ca singura cale de a evitare a iminentului derapaj demografic al României³.

Conform Eurostat, România ocupă locul 5 în Uniunea Europeană cu cele mai multe căsătorii anuale după Lituania, Cipru, Malta și Letonia⁴. Acest

² *The Fragile Families and Child Wellbeing Study*

³ *Declinul demografic și viitorul populației României. O perspectivă din anul 2007 asupra populației României*, Vasile Ghețau, Buzău : Alpha MDN, 2007

⁴ Eurostat, Marriage and Divorce Statistics, Sursa: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/File:Crude_marriage_rate,_selected_years,_1960%E2%80%932013_%28per_1_000_inhabitants%29_YB15.png

fapt indică nu numai că familia și căsătoria au o importanță majoră în societatea românească, ci relevă și existența unei puternice cutume sociale în privința căsătoriei dintre un bărbat și o femeie.

La nivel european însă, datorita lipsei unei politici mai eficiente de protejare a familiei, întemeiate pe actul căsătoriei cât și datorită apariției și încurajării unor noi forme de conviețuire legale a determinat, din 1965 până azi, o scadere cu 50% a ratei de căsătoriei în cele 28 de state membre⁵. Pentru a evita această tendință, statul român trebuie să ia exemplul altor state membre precum Polonia, Croația, Slovacia, Letonia, Lituania și Ungaria în a consfinți explicit căsătoria ca o uniune dintre un barbat și o femeie și să urmărească o politică durabilă de stimulare și protecție a instituției familiei.

Conceptele de familie și de căsătorie derivă din realitatea firească a evoluției socio-umane, ele definind o sumă de drepturi și obligații comune și specifice bărbatului și femeii, priviți împreună, ca elemente intrinseci și naturale ale formării unui cuplu, având ca scop fundamental procrearea și perpetuarea neamului omenesc.

Experiența altor comunități umane de-a lungul istoriei a relevat că societățile care nu au respectat și promovat legile naturale de formare, dezvoltare și

⁵ Idem

ocrotire a familiei au dispărut sau au fost absorbite și asimilate de alte grupuri sau forme de organizare și manifestare etnică consolidate tocmai prin protejarea și asumarea conceptului de familie.

Într-un stat de drept, ca formă de organizare democratică, existența normelor sociale este obiectiv necesară în scopul identificării necesității adoptării unor reglementări legale. Astfel, adoptarea democratică a legilor trebuie să țină seama de acea normă socială, regulă sau standard de comportament care sunt împărțite de majoritatea populației. În cazul căsătoriei, realitatea socio-culturală românească impune necesitatea confirmării acestei instituții ca o uniune liber consimțită dintre un bărbat și o femeie, întemeiată pe egalitatea de drepturi și obligații și având ca scop esențial întemeierea unei familii.

Protejarea constituțională a familiei împotriva oricăror tentative de erodare a căsătoriei, ca uniune liber consimțite dintre bărbat și femeie, în scopul întemeierii unei familii și a procreerii, se impune astfel drept o măsură esențială pentru protejarea poporului român, a identității și unității acestuia în marea familie europeană.

În ceea ce privește prevederile dreptului european, statelor membre le revine competența exclusivă de a adopta acte normative în materia instituțiilor juridice specifice dreptului familiei, cu excepția câtorva aspecte

cu implicații transfrontaliere în scopul asigurării cooperării judiciare în materie civilă, care este supusă unei proceduri distincte în conformitate cu art. 81 (3) al Tratatului de Funcționare a Uniunii Europene.

În mod specific, în materie de căsătorie, jurisprudența Curții Europene de Justiție (CJUE) confirmă existența unei competențe exclusive a statelor membre. Astfel, în cauza Maruko⁶, CJUE precizează că „starea civilă și prestațiile care derivă din aceasta reprezintă materii ce intră în competența statelor membre, iar dreptul comunitar nu aduce atingere acestei competențe”.

În cauza Romer⁷, CJUE a reiterat aceeași poziție, întărind faptul că în materie de stare civilă a persoanelor, competența le revine statelor membre. Citând din Concluziile Avocatului General Nilo Jääskinen, „competența lăsată statelor membre în domeniul stării civile semnifică faptul că reglementarea căsătoriei sau a oricărei alte forme de uniune recunoscute din punct de vedere juridic între persoanele de același sex, ca și de sex opus, precum și statutul juridic al copiilor și al celorlalți membri ai familiei în sens larg este rezervată statelor membre (...) [n]umai statele

⁶ C-267/06, Tadao Maruko vs Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen, Punctul 59

⁷ C-147/08, Jürgen Römer v Freie und Hansestadt Hamburg, Punctul 38

membre trebuie sa decidă (...) dacă instituția căsătoriei este sau nu rezervată doar cuplurilor de sex opus.”

Nu în ultimul rând, Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene împărtășește același punct de vedere în Articolul 9 – dreptul la căsătorie și dreptul de a întemeia o familie. Astfel, în documentul explicativ al Convenției care a elaborat Carta se evidențiază faptul că statele membre sunt libere să dispună asupra componenței uniunii căreia îi este atribuit statutul de căsătorie⁸.

În acest sens, un număr de 13 state aparținând continentului european⁹ au adoptat reglementări constituționale prin care căsătoria este în mod explicit recunoscută ca uniunea liber consimțită dintre un bărbat și o femeie.

Familia și instituția căsătoriei sunt protejate în temeiul art. 8 și 12 din Convenția europeană a drepturilor omului, norme care reglementează dreptul la viață privată și de familie și dreptul bărbatului și al femeii de a se căsători și întemeia o familie.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a evidențiat în jurisprudența sa recentă

⁸ Explicații cu privire la Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, C 303, 15 decembrie 2009, pagina 21

⁹ Bulgaria, Croația, Letonia, Lituania, Polonia, Slovacia, Ungaria, Belarus, Macedonia, Moldova, Muntenegru, Serbia, Ucraina

privind încălcarea art. 8 din Convenție, dreptul imubil al statelor membre de a proteja căsătoria și familia în conformitate cu realitățile sociale specifice fiecărui stat și cu nevoia fiecărei națiuni de a-și proteja valorile sociale fundamentale¹⁰. De asemenea, instanța europeană a confirmat că dreptul de a se căsători și întemeia o familie înglobează conceptul tradițional de căsătorie dintre un bărbat și o femeie¹¹.

În fine, în cea mai recentă decizie pronunțată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reține în mod explicit că reglementarea și protejarea căsătoriei ca uniune rezervată exclusiv bărbatului și femeii nu reprezintă în sine o încălcare a art. 8 și/sau 12 din Convenție, în măsura în care și celelalte forme de conviețuire socială se bucură de o recunoaștere și protecție legislativă și dacă o astfel de protecție nu afectează un interes public și general al statului respectiv¹². Cu toate acestea, cu ocazia adoptării acestei ultime decizii, s-a putut constata cum interpretarea termenului constituțional de „soți” a fost precizată doar prin raportare la punctul de vedere al Guvernului Italiei și ale unor organizații non-guvernamentale reprezentante ale unor grupuri minoritare și fără a se

¹⁰ *Schalk și Kopf c Austria*, Appl. nr. 30141/04 (2010)

¹¹ *Hämäläinen c Finlanda*, Appl. nr. 37359/09 (2014).

¹² *Oliari c. Italia*, Appl. nr. 18766/11 și 36030/11 (2015)

ține seama de realitățile sociale ale Republicii Italiene și de opinia majorității cetățenilor acestui stat.

Un alt aspect important ce trebuie menționat este faptul că, la data de 3 iulie 2015, Consiliul Drepturilor Omului al Organizației Națiunilor Unite a adoptat o rezoluție privind protecția familiei¹³. Printre altele, această rezoluție reafirmă că familia reprezintă grupul natural și fundamental al societății și trebuie în mod esențial protejată de către stat. De asemenea, se admite că familia joacă un rol crucial în prezerwarea identității culturale, a tradiției, a moralei și a valorilor societății și se evidențiază faptul că părinții, având obligația primordială de creștere și protecție a copiilor, sunt primii care au rolul de a îi educa în privința normelor și a valorilor fundamentale ale societății.

Pentru toate motivele expuse mai sus, în temeiul art. 150 din Constituția României, supunem Parlamentului României spre adoptare Proiectul de lege de revizuire a Constituției, în redactarea alăturată.

¹³ Protecția familiei: contribuția familiei la realizarea dreptului la un standard de viață adecvat al membrilor ei, în particular prin rolul ei în eradicarea săraciei și o dezvoltare durabilă, A/HRC/29/L.25, Sursa <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UN-DOC/LTD/G15/139/98/PDF/G1513998.pdf?OpenElement>

Întrebări și răspunsuri

Ce este Familia?

Răspuns: Din punct de vedere sociologic, Familia este un grup de persoane care relaționează în baza unor **legături de sânge, căsătorie** sau **adopecție**.

Tipuri de familie: familia nucleară (soți căsătoriți + eventualii copii),

- familia monoparentală,
- familia lărgită sau extinsă (mai multe generații locuiesc în aceeași gospodărie),
- familia extinsă modificată (nu locuiesc în aceeași gospodărie, dar păstrează relații foarte apropiate),
- familia tulpină (unul dintre descendenți rămâne cu părinții și preia gospodăria) etc.

Funcțiile sociologice pe care le îndeplinește familia:

- funcția de reglator al relațiilor sexuale (ex: interzicerea incestului, impunerea fidelității între soți, interzicerea recunoașterii formelor alternative relațiilor între soți etc.),
- funcția de procreare: nașterea și creșterea copiilor,

- funcția de socializare: familia este grupul primar optim prin care orice ființă umană asimilează comportamente, limbaj, modelele sociale culturale și se integrează social,
- funcția psiho-afectivă: familia oferă mediul psiho-afectiv cel mai important, echilibrant pentru formarea și afirmarea personalității,
- funcția protectivă: îngrijirea și protecția copilului de către părinți, dar și a oricărui membru al familiei sau a părinților bătrâni de către copii,
- funcția de status social: oferă membrilor săi un status social recunoscut în social și juridic: tată, mamă, fiu, frate etc.,
- funcția economică: familia funcționează ca o unitate cu un buget comun propriu familiei și în multe cazuri și ca unitate producătoare (gospodării proprii, asociații familiale).

Ce ESTE /ce NU este căsătoria?

Răspuns: Căsătoria **este** un angajament reciproc făcut de un bărbat și o femeie, în fața autorităților publice. Prin încheierea căsătoriei, Statul se obligă la rândul său să acorde și să garanteze cel mai extins grad de protecție singurului fel de relație care, prin procreare, contribuie la continuitatea istorică a națiunii și la progresul societății umane în general.

De aceea, căsătoria este o instituție rezervată cuplurilor heterosexuale.

Căsătoria **nu este** legiferarea unei relații de iubire sau afecțiune, indiferent cine sunt cei angajați în aceasta. Statul nu poate să legifereze/recunoască o realitate subiectivă, deoarece aceasta nici nu poate fi constatată și nici confirmată în mod obiectiv.

De ce legea ocrotește doar căsătoria și nu alte forme de conviețuire, precum concubinajul?

Răspuns: Legea trebuie să facă distincție clară între căsătorie și concubinaj, întrucât căsătoria:

- prin caracterul său oficializat de Stat, prin angajamentul public luat de soți, este un **puternic factor de coeziune și stabilitate** care **protejează și oferă condițiile optime pentru creșterea și educarea copiilor** (protejarea interesului superior al copilului primează în fața celui al adulților);
- are temeii în imperativul ocrotirii sănătății publice (prin promisiunea de fidelitate reciprocă a soților), al solidarității sociale (prin obligațiile create între soți) și în necesitatea creșterii demografice (imperativ de siguranță națională);

- are temei istoric (principiile istorice ale tradițiilor democratice ale poporului român sunt precizate în art. 1 din Constituție).

De ce Coaliția pentru Familie vrea ca această definiție subiectivă a Căsătoriei/Familiei să fie scrisă în lege?

Răspuns: Căsătoria și Familia sunt realități factuale, firești, verificate istoric. Din aceste realități derivă definiția lor legală: dreptul de a se căsători este un drept comun al bărbatului și al femeii care pot înțemeia în mod natural o familie, cu scopul nașterii și creșterii de copii. Astfel, Familia este fundația societății umane și a civilizației. Este un adevăr simplu și universal. Noi nu dorim să ne impunem o opinie subiectivă, ci să conservăm aceste realități, fără de care „binele comun” nu poate fi conceput.

De ce încercați să impuneți altora valori bazate doar pe credința voastră religioasă?

Răspuns: Identificarea căsătoriei cu o dogmă religioasă anume este falsă. Deși toate religiile majore ale lumii au înțeles căsătoria ca fiind exclusiv uniunea – în mod natural aptă de procreare – între bărbat și femeie, tocmai aceasta este dovada că de fapt căsătoria nu este o creație religioasă. Dimpotrivă, necesitățile naturii noastre comune sunt cele care

au modelat în toate religiile recunoașterea acestei instituții. Așa încât, căsătoria este un tip de practică socială ale cărei contururi pot fi discernute de rațiunea umană, indiferent de credința religioasă sau perioada istorică.

Mariajul, uniunea conjugală a bărbatului cu femeia, servește cu adevărat binele copilului, al soților, al societății în general. Pentru a înțelege acest adevăr simplu nu e nici măcar nevoie să fii un om religios.

Dacă Statul este laic (neutru), nu ar fi normal ca legea să respecte valorile și dorințele tuturor celor care doresc să își întemeieze o familie, chiar prin căsătorie unisex?

Răspuns: Deși Statul este laic (lucru pe care nu îl contestă nimeni), societatea NU este nici laică și nici neutră. Conform datelor statistice, România rămâne una dintre societățile cele mai religioase din Europa.

Acest lucru este important de precizat pentru că izvorul legii și agentul moral suprem este nu Statul, ci acel ansamblu de norme etice obiective, bazate pe înclinațiile firești ale naturii umane și pe caracterul rațional și personalist al acesteia, pe care societatea le împărtășește în majoritate.

Legea, așadar, nu apare din neant și nici nu poate fi ruptă de realitățile sociale; deci nu poate fi, nici ea, neutră moral. Doar sistemele totalitare au pretins că

pot fabrica legi din nimic, impunând schimbări cu forța unei societăți căreia acestea îi erau străine.

În acest context, **Coaliția pentru Familie nu își propune de fapt schimbarea sau crearea de noi norme legislative sau drepturi, ci o simplă clarificare a textului constituțional.**

Nu este DISCRIMINARE să oprești cuplurile de același sex să se căsătorească? Situația e similară cu legile care interziceau căsătoriile inter-rasiale!

Răspuns: A nu discrimina nu înseamnă a crea egalitate între toți oamenii, indiferent de situația lor, pentru că nu orice egalitate este justă sau nediscriminatorie. Legea trebuie să trateze diferit situații care sunt diferite; ar fi injust să fie tratate în același fel situații care sunt în mod obiectiv diferite, căci nu toate au aceeași valoare socială.

Analogia între un cuplu de același sex și un cuplu format dintr-un bărbat și o femeie, **INDIFERENT DE RASA** acestora, este specioasă. Situațiile sunt complet diferite din punct de vedere obiectiv: primul nu poate procrea, în timp ce al doilea, da*. Dacă scopul primordial al legilor căsătoriei este ocrotirea copilului prin oferirea unui mediu stabil de creștere și educare alături de părinții săi, atunci, evident, lipsa tratamentului egal nu poate însemna, în cazul

prezentat, discriminare a homosexualilor** . În același timp însă, interdicția căsătoriilor interraciali ar fi un act de discriminare și o mare nedreptate.

* Desigur, există cupluri heterosexuale care nu pot procrea din motive patologice (boală) sau naturale (depășirea vârstei fertile). Dar cuplul generic Bărbat-Femeie este fertil, pentru că altfel perpetuarea vieții ar fi imposibilă. Cu alte cuvinte, se aplică principiul juridic „unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem” – adică generalitatea formulării duce la generalitatea aplicării.

** Situații de discriminare reală: interzicerea accesului homosexualilor la servicii de sănătate, la educație, la accesul pe piața muncii, la protecția siguranței și a vieții.

Prin propunerea voastră discriminați și familiile MONOPARENTALE. Cu acestea ce aveți?!

Răspuns: Legislația în vigoare*, care nu va fi atinsă de revizuirea art. 48(1) din Constituție, recunoaște și acordă protecție și altor tipuri de familii decât cea bazată pe actul juridic al căsătoriei:

- familia MONOPARENTALĂ, având la bază relația de descendență naturală sau prin adopție;
- familia extinsă sau lărgită – de ex. copii și bunici sau alte rude care cresc copiii, în cazul în care părinții sunt decedați sau plecați la muncă în străinătate;
- familia alcătuită din bărbat și femeie necăsătoriți, dar care au copii.

Recunoașterea familiilor monoparentale și a legăturilor de rudenie civilă sunt instrumente juridice prin care Statul este chemat să ocrotească copilul și părintele/rudele în grija cărora este încredințat. Revizuirea art. 48 alin. (1) din Constituție nu restrânge și nu aduce atingere acestor instituții legale, adevărate

garanții ale obligației de a ocroti interesul superior al copilului. Absolut **toate normele referitoare la stabilirea paternității, drepturile și obligațiile părinților, modul de transmitere a moștenirii etc. vor rămâne neatinse** în urma revizuirii.

* Conform legislației în vigoare (ex. legea nr. 277/2010), obiectul de reglementare al normelor dreptului familiei îl formează următoarele categorii de raporturi juridice:

- Raporturile de căsătorie.
- Raporturile care rezultă din rudenie.
- Raporturile care rezultă din adopție (cu efectele depline ale unei filiații firești).
- Unele raporturi care sunt asimilate de lege, sub anumite aspecte, cu raporturile de familie (ex. relațiile care rezultă din luarea spre creștere și educare a unui copil fără să fie adoptat; raporturile dintre un soț și copiii celuilalt soț; raporturile dintre foștii soți sau foștii adoptați și adoptatori; raporturile dintre un minor și moștenitorii unei persoane care i-a acordat întreținere fără obligație legală.)

În toate aceste cazuri, accesul unui individ în familie se face pe trei căi – prin căsătorie, prin descendență și prin instituția adopției.

Dacă o căsătorie este definită doar în relație cu procrearea, atunci nici cuplurile infertile n-ar mai trebui lăsate să se căsătorească.

Răspuns: Un cuplu bărbat-femeie căsătoriți, chiar și fără copii, tot o familie sunt. Cei doi soți își pot exercita vocația parentală adoptând un copil. Putem face analogie cu o echipă de fotbal: membrii acesteia se dezvoltă și contribuie, trup și suflet, prin îndemnări, exercițiu asiduu și spirit sportiv, la obținerea unei victorii. Acestea sunt posibile și intrinsec valoroase pentru jucători, chiar și atunci când ei pierd meciul.

Eu aș fi de acord cu legiferarea căsătoriei între persoane de același sex, dar nu și cu ADOPTIA de copii.

Răspuns: Cele două nu pot fi separate. Prin încheierea căsătoriei, soții beneficiază de toate drepturile patrimoniale și nepatrimoniale pe care legea le prevede pentru familii. După extinderea căsătoriei la cuplurile unisex, excluderea dreptului la adopție (sau la reproducere asistată cu terț donator/mamă surrogat) devine imposibilă.

Dar drepturile omului sau Uniunea Europeană nu obligă România să respecte dreptul cuplurilor de același sex de a-și întemeia o familie prin căsătorie?

Răspuns: Normele de drept internațional protejează exclusiv familia întemeiată pe căsătoria între un bărbat și o femeie.

„Începând cu vârsta stabilită prin lege, bărbatul și femeia au dreptul de a se căsători și de a întemeia o familie conform legislației naționale ce reglementează exercitarea acestui drept.” (Art. 12, „Dreptul la căsătorie”, Convenția Europeană a Drepturilor Omului).

„Cu începere de la vârsta nubilă, bărbatul și femeia fără nici o restricție în privința rasei, cetățeniei sau

religiei, au dreptul să se căsătorească și să întemeieze o familie. Ei au drepturi egale la încheierea căsătoriei, în decursul căsătoriei și la desfacerea ei. Familia este elementul natural și fundamental al societății și are dreptul la ocrotire din partea societății și a statului.” (Art. 16, Declarația Universală a Drepturilor Omului).

De asemenea, în Uniunea Europeană nu există o legislație unitară a familiei. **Fiecare stat are atribuții de a decide propria legislație**, conform cu Carta Drepturilor Fundamentale a U.E., art. 9: „Dreptul la căsătorie și dreptul de a întemeia o familie sunt garantate în conformitate cu legile interne care reglementează exercitarea acestor drepturi.”

Codul Civil definește deja Familia și interzice Căsătoria între persoane de același sex. De ce mai este necesară revizuirea Constituției?!

Răspuns: Codul Civil este o lege. El poate fi schimbat oricând prin votul Parlamentului, la presiuni exterioare, chiar contrar voinței oamenilor. În Franța, acest lucru s-a petrecut deși la manifestațiile de protest au participat peste 1,5 milioane de oameni. Pur și simplu opinia publică a fost ignorată.

Dar chiar voi ați spus că nici Uniunea Europeană, nici Curtea Drepturilor Omului

nu pot impune unui stat să legisfeze în domeniul familiei într-un anumit fel!

Răspuns: Teoretic este adevărat. Problema este că birocrații de la vârful UE încearcă să impună recunoașterea „căsătoriei” unisex prin mecanisme care să eludeze legislația națională, cum ar fi diverse Directive și Regulamente. De asemenea, în instanțe se manifestă tot mai puternic un fenomen numit „activism judiciar”. Aceasta înseamnă că judecătorii, în loc să aplice legea existentă, „fac” ei înșiși legea, prin noi interpretări. Cel mai evident exemplu este decizia Curții Supreme a SUA din 2015, care a găsit în Constituție (veche de peste 2 secole) un... „drept” la căsătorie între persoane de același sex! Unele din deciziile CEDO din ultimii ani sunt și ele îngrijorătoare, iar faptul că Convenția Europeană a Drepturilor Omului este interpretată ținând cont și de evoluția dreptului american nu ne poate liniști.

În concluzie: **unica modalitate de a proteja Familia, în înțelesul său valid, de o modificare impusă de factori externi este înscrierea definiției legale corecte în Constituție.**

În România nu a cerut nimeni legalizarea căsătoriei între persoane de același sex!

Răspuns: Ba da, și nu doar o dată. Direct, prin declarații ale reprezentanților organizațiilor „minorităților

MILIOANE
de ROMÂNI

CER

REFERENDUM
pentru FIRESC

Coaliția
pentru
Familie

sexuale” (cea mai recentă pe 25 iunie 2016) sau prin cazul celor doi bărbați „căsătoriți” în SUA, care cer Curții Constituționale să le recunoască în România „căsătoria”; sau indirect, prin acțiuni cum a fost cea a Coaliției „Opriți Codurile” care a încercat în 2009 să împiedice adoptarea noului Cod Civil întrucât acesta interzicea expres „căsătoria” între persoane de același sex.

Chiar dacă nu ar fi fost făcute declarații expres în acest sens, putem anticipa, cu ajutorul funcției previzionale a sociologiei, anumite fenomene prin raportarea la alte sisteme sociale. Analiza modului în care s-a modificat legislația familiei în țările occidentale nu lasă loc de îndoială*. O agendă similară se încearcă a fi impusă și în România.

* Se remarcă un „tipar” de acțiune, de la atacarea și modificarea legilor familiei, la accesul la adopția de copii și reproducerea asistată, culminând cu reprimarea libertății religioase și a vocilor dizidente folosind forța de coerciție a statului.

Dar modificarea propusă de voi vizează limitarea unor drepturi!

Răspuns: Așa cum a decis și Curtea Constituțională pe 20 iulie 2016, revizuirea art. 48(1) din Constituție nu vizează restrângerea drepturilor individuale, ci are în vedere protejarea interesului superior al copilului de a fi crescut, educat și instruit de părinții săi naturali, într-o familie. Niciunul din drepturile individuale pe care homosexualii le dețin în acest moment nu va fi afectat.

În fapt, acțiunea de revizuire își propune să elimine confuzia terminologică apărută în ultimele 2 decenii privitor la această instituție. **Căsătoria este și trebuie să rămână instrumentul constituțional prin care Statul acorde cel mai extins grad de protecție părinților și copiilor lor.** Aceasta pentru că familia este o valoare universală, fundamentală, fără de care oricărei societăți îi este imposibil să existe.

De aceea, subminarea familiei, limitarea drepturilor părinților, egalizarea cu alte forme de coabitare, inclusiv cele homosexuale, propaganda împotriva

familiei subminează chiar fundamentul ordinii publice. Aceste acțiuni sunt similare cu faptele expres interzise de dreptul internațional, cum ar fi propaganda de război ori promovarea urii rasiale ori religioase. Limitarea sau interzicerea acestora nu constituie o încălcare a drepturilor omului; dimpotrivă.

Este nedemocratic să organizezi un REFERENDUM cu privire la o minoritate!

Răspuns: Referendumul este expresia pură a democrației și o formă de exercitare a suveranității naționale (doctrina suveranității – art. 2 din Constituție*).

Idea că referendumul privind o minoritate ar fi „nedemocratic” conduce la concluzia că democrația ar fi o oligarhie, în care o minoritate impune majorității propriile ei principii. Această definiție are serioase valențe totalitare: sub un scop nobil, promovează un egalitarism utopic, un proces de omogenizare socială forțată, care poate duce, cum demonstrează istoria recentă, la dezvoltarea unui aparat represiv care să suprime orice dizidență.

Din perspectiva obligațiilor internaționale, reținem că după referendumul similar din Croația (2013), Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei și Comisia de la Veneția au găsit că acest tip

de referendum nu încalcă normele de drept general recunoscute.

* Art. 2(1) din Constituție: „Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.”

Argumente

Căsătoria între persoane homosexuale:

1. Nu este, de fapt, căsătorie

Căsătoria s-a realizat dintotdeauna între un bărbat și o femeie, printr-un acord care, prin natura sa, este rânduie către procrearea și educarea copiilor rezultați, precum și către unitatea și bunăstarea soților.

Cei care promovează „căsătoria” între persoane de același sex propun ceva cu totul diferit, ceva ce neagă diferențele biologice, fiziologice și psihologice între bărbați și femei, ființe deosebite care se completează reciproc prin căsătorie. De asemenea, ei neagă scopul principal, specific, al căsătoriei: perpetuarea speciei umane și creșterea copiilor. Cele două tipuri de relații nu pot fi considerate echivalente și, deci, nu se pot bucura de același tratament.

2. Încalcă legea naturală

Căsătoria nu este doar un contract social; ea este și o relație care își are rădăcinile în natura umană

și, în consecință, este guvernată de legea naturală. Aceasta este universală și neschimbătoare și se aplică întregii specii umane, în mod egal.

Preceptul elementar al legii naturale este că binele trebuie făcut și urmărit, iar răul trebuie evitat. Prin rațiune, omul poate să-și dea seama de ceea ce este bine sau rău din punct de vedere moral. În consecință, poate să cunoască finalitatea sau scopul fiecărui act al său și să-și dea seama că, din punct de vedere moral, este rău să transforme mijloacele care îl ajuta să îndeplinească acel act.

Orice situație care instituționalizează ocolirea scopului legitim al căsătoriei încalcă legea naturală și norma obiectivă a moralității.

3. Îi refuză copilului fie un tată, fie o mamă

„Căsătoria” între „părinți de același sex” ignoră interesul superior al copilului.

Sute de studii au arătat că este în interesul suprem al copilului ca el să fie crescut de tatăl și de mama lui, ca părinți naturali. Am învățat, văzând urmările divorțului, că guvernul nu poate să creeze niciodată suficiente programe sociale care să compenseze lipsa mamei sau a tatălui.

Situația nefericită a acestor copii ar deveni normă pentru toți copiii crescuți de două persoane de același sex. Un copil aflat într-o astfel de căsătorie va fi întotdeauna lipsit fie de mama naturală, fie de tatăl natural.

Va fi crescut de o persoană care nu are nicio legătură de sânge cu el. Va fi întotdeauna lipsit de modelul a ceea ce înseamna să fi mama sau tata.

4. Nu creează o familie, ci o uniune care e inerent sterilă

Căsătoria tradițională este, în mod uzual, fecundă. Desigur că există și excepții, însă cuplurile heterosexuale sterile sunt o minoritate, iar starea lor reflectă

Foto: Cezar Machidon

o disfuncție (boală, infertilitate). Căsătoria, așadar, tinde în mod natural să creeze familii.

În opoziție cu aceasta, „căsătoria” între persoane de același sex **este, prin natura sa, sterilă**. Dacă „soții” vor un copil, ei se lovesc de imposibilitatea naturală și trebuie să folosească mijloace artificiale (reproducerea asistată cu terț donator). Tendința naturală a unei astfel de însoțiri nu este să creeze familii.

De aceea, nu putem să numim căsătorie uniunea dintre persoane de același sex și să-i acordăm drepturile sociale rezervate adevăratei căsătorii.

5. Limitează libertățile celorlalți

Prin legalizarea „căsătoriei” între persoane de același sex, statul devine promotorul oficial și activ al acesteia: le cere oficialităților publice să officieze noile ceremonii civile, ordonă școlilor să le predea copiilor „normalitatea” acestei căsătorii și pedepsește pe orice funcționar public dezaprobat.

În sfera privată, părinții care obiectează își vor vedea copiii expuși mai mult ca niciodată acestei noi „moralități” și forțați să accepte acest lucru contrar voinței lor. Astfel de lucruri deja se petrec în unele țări.

6. Legalizarea „căsătoriilor” între persoane de același sex deschide posibilitatea legalizării și pentru alte comportamente aberante

Aceleași argumente folosite pentru a justifica recunoașterea „căsătoriei” între persoane de același sex pot fi folosite și pentru a solicita protecție legală pentru orice practici sexuale sau relații unde există consens: poligamie, relații incestuoase sau pedofile, oricare alt mod de „legătură de iubire” pe care ar alege-o unii. În unele țări occidentale, există deja un curent în favoarea normalizării pedofiliei și poligamiei.

Note juridice

1. „*Dreptul la căsătorie* – Începând cu vârsta stabilită prin lege, **bărbatul și femeia** au dreptul de a se căsători și de a întemeia o familie, conform legislației naționale ce reglementează exercitarea acestui drept.” (Art. 12 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului)

Comentariu: Având în vedere contextul și intenția autorilor Convenției, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a interpretat, în mod consistent și constant, acest articol ca garantând numai „bărbatului și femeii” dreptul de a se căsători și a întemeia o familie. Prin urmare, „având în vedere situația, chestiunea de a permite sau nu căsătoria între persoane de același sex este lăsată spre reglementare legislațiilor naționale ale statului contractant”. (Schalk și Kopf c. Austria (no. 30141/04), 24.06.2010; Hämäläinen c. Finlanda (no. 37359/09), 16.07.2014).

2. „*Dreptul la căsătorie și dreptul de a întemeia o familie* – Dreptul la căsătorie și dreptul de a întemeia o familie sunt garantate în conformitate cu legile interne care reglementează exercitarea acestor drepturi.” (Art. 9 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene)

Comentariu: Această formulare arată clar că legislația privind familia se subsumează principiului subsidiarității și că România poate decide propriile legi în acest domeniu, fără a fi ținută de vreo obligație imperativă.

3. Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei și Comisia de la Veneția au decis că introducerea în constituție, în Croația¹⁴, Macedonia¹⁵ și Ungaria¹⁶, a definiției căsătoriei ca fiind exclusiv o uniune monogamă între soț și soție și nerecunoașterea, în consecință, a cuplurilor homosexuale drept „căsătorii” nu încalcă normele europene.

¹⁴ <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=20576&lang=en>

¹⁵ <http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD%282014%29026-e>

¹⁶ <http://www.venice.coe.int/webforms/documents/CDL-AD%282011%29016-E.aspx>

Sprijin american acordat Coaliției pentru Familie

Treisprezece membri ai Congresului (parlamentul federal al) Statelor Unite ale Americii au transmis o scrisoare Președintelui României, prim-ministrului Guvernului României, președinților celor 2 camere ale Parlamentului României și președinților principalelor partide politice, în sprijinul inițiativei cetățenești de revizuire a Constituției care vizează protejarea căsătoriei și a familiei în România.

Toți cei 13 semnatari sunt membri ai Partidului Republican al Președintelui SUA, Donald J. Trump, partid care deține majoritatea în Congres.

Congress of the United States
Washington, DC 20515

December 7, 2016

Klaus Iohannis, President of Romania
Palatul Cotroceni
Bulevardul Gheorghiu nr. 1-3
Sector 6, București, 060116
Romania

Dear Mr. President,

We are pleased to learn that on July 20, 2016 the Constitutional Court of Romania approved a citizens' initiated constitutional amendment which calls for amending Article 48 of Romania's Constitution to define marriage as the union between one man and one woman. We have also learned that more than 3 million Romanian citizens have signed a petition in support of the proposed constitutional amendment.

We view this as a demonstration of the maturity of Romania's democracy, young as it may be, considering that not long ago Romania still was a communist state and its citizens were prohibited from exercising constitutional and civil rights. We understand that the next step before submitting the proposed constitutional amendment to a referendum is its adoption by the Romanian Parliament.

Mr. President, we are writing to encourage you to use the authority with which you are vested as President of Romania to ensure that this matter is promptly brought for a vote before the Romanian Parliament. The signatures reveal that a large part of the Romanian people find it necessary to reaffirm a traditional family model that has been unchanged for millennia, the union between one man and one woman.

As marriage is the fundamental and sustaining institution of a society, we are confident that you will ensure that the right of the Romanian people to decide through a referendum the fate of the most important institution in history, family and marriage, is fully respected.

We avail ourselves of this opportunity to reaffirm that the people of the United States appreciate the deep friendship of the people of Romania and we hope to continue our friendship in further progress and prosperity.

Please accept, Mr. President, the assurances of our highest respect and best wishes for you and the people of Romania.

Sincerely,

Tim Walberg
Member of Congress

Jeff Duncan
Member of Congress

President Klaus Iohannis

Page 2

Paul Franks
Member of Congress

Gregg Harper
Member of Congress

Vicky Hartzler
Member of Congress

Jody Hice
Member of Congress

Randy Hultgren
Member of Congress

Steve King
Member of Congress

Steve Pearce
Member of Congress

Peter Roskam
Member of Congress

Mark Walker
Member of Congress

Daniel Webster
Member of Congress

Ted S. Yoho, DVM
Member of Congress

- cc: Dacian Cioloș, Prime Minister of Romania
Calin Popescu Tariceanu, President of the Senate of Romania
Florin Iordache, President of the Chamber of Deputies of Romania
Liviu Dragneș, President of the Social Democratic Party
Alina Gorghiu, President of the National Liberal Party
Traian Băsescu, President of the People's Movement Party, Former President of Romania

Declarații, Afirmații, Opinii

Miercuri, 19 octombrie 2016

Președintele Iohannis a făcut declarații despre CĂSĂTORIA între PERSOANE DE ACELAȘI SEX: „Sunt adeptul toleranței. Este greșit să mergem pe CALEA FANATISMULUI RELIGIOS”

Președintele Iohannis s-a referit la căsătoria între persoane de același sex.

Președintele României, Klaus Iohannis, a declarat miercuri, înaintea plecării la Consiliul European de la Bruxelles, că nu este împotriva căsătoriilor între persoane de același sex.

„În privința modificării Constituției, nu este rându-meu să vorbesc despre asta. O să vorbesc pe urmă. Ce pot să spun este că eu provin dintr-o minoritate etnică și dintr-una religioasă. Trebuie să revenim la toleranță, cu bune și cu rele. Nu toate grupurile etnice și religioase sunt la fel. Este greșit să dăm ascultare și să mergem pe calea fanatismului religios. Nu cred în ele și nu le sprijin. Sunt adeptul deschiderii și toleranței către celălalt”, a precizat Klaus Iohannis după ce unul dintre jurnaliști l-a rugat să comenteze acest subiect.

Articole și materiale din mass-media

Raluca Prună, Ministrul Justiției, se pronunță pentru „dreptul la căsătorie pentru toată lumea”: Prea puține persoane trimise în judecată pentru rasism și xenofobie „într-o țară în care avem mișcări care promovează extremist valorile tradiționale”

Agerpres relatează că pe 1 noiembrie 2016 Ministrul Justiției, Raluca Prună, a participat la dezbaterea „Extremismul de dreapta și instigarea la ură. Abordări politice, legale și administrative” organizată de Fundația Friedrich-Ebert-Stiftung România și Institutul National pentru Studierea Holocaustului din România Elie Wiesel. Cu această ocazie, ministrul a remarcat cu regret că, din anul 2002, de când există un cadru legislativ foarte clar, și până la finalul lui 2015, au fost trimise în judecată numai 16 persoane pentru rasism și xenofobie.

Apoi a continuat să descrie un nou fenomen pe care l-a catalogat drept extremist și despre care a sugerat că ar trebui combătut de justiție – mișcarea care apără căsătoria ca uniune între un bărbat și o femeie. Ministrul tehnocrat a opinat că aceasta promovează în mod „extremist” o încălcare a drepturilor omului sub paravanul „atașamentului la valorile tradiționale”.

Este foarte puțin într-o țară în care, sigur nu mai avem partide extremiste în Parlament, (...) avem însă mișcări din acestea promovate de partide politice parlamentare, care nu sunt ele însele extremiste, dar care promovează, aș îndrăzni să spun, tehnocrată fiind, într-un mod extremist, valorile tradiționale. Și eu îmi notasem despre aceste încercări de a justifica prin atașamentul la valori tradiționale respingerea

dreptului fundamental al altcuiva, de exemplu, la căsătorie pentru toată lumea.

Cristian Pârvulescu, Pro-Democrația: „Orice rezultă din alegeri este democratic. Și, dacă direcția este împotriva drepturilor și libertăților omului, atunci asta este voința națională. Trei milioane de oameni au semnat, iar clasa politică a cedat imediat presiunilor acestei mulțimi”

Agerpres relatează că pe 1 noiembrie 2016 analistul politic Cristian Pârvulescu a participat la dezbaterea „Extremismul de dreapta și instigarea la ură. Abordări politice, legale și administrative” organizată de Fundația Friedrich-Ebert-Stiftung România și Institutul National pentru Studierea Holocaustului din România Elie Wiesel.

Cu această ocazie, Pârvulescu, decan al Facultății de Științe Politice a Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative și președinte al Asociației ProDemocrația, a făcut următoarele afirmații:

Dacă în America, dată ca exemplu al democratizării, un candidat care promovează incitarea la ură, discursul bazat pe ură, ar putea deveni președintele

Statelor Unite, de ce ne-am mai mira că în această stranie Europă lucrurile s-ar putea întâmpla la fel.

Iliberalismul confundă democrația cu alegerile. Orice rezultat din alegeri este democratic. Deci, dacă Vladimir Putin este votat prin alegeri, atunci este democrat. (...) Alegerile rezolvă problema și suveranitatea națională împuternicește un ales să ia orice direcție dorește națiunea respectivă. Și, dacă direcția este împotriva drepturilor și libertăților omului, atunci asta este voința națională.

Așa s-a întâmplat și între cele Două Războaie Mondiale și așa Hitler a putut ajunge la putere, respectând regulile statului de drept, în urma alegerilor. Așa se poate întâmpla și astăzi. Și este România ferită? Este România o insulă? Dacă verificăm valorile pe care democrația liberală le presupune, o să vedem că România fremătă de liberalism. Că avem în România mișcări liberale puternice, care urmăresc să combată, pe planul dezbaterii publice, valorile democratice, statul de drept, libertățile în special.

Suntem într-un moment în care trei milioane de oameni au semnat pentru modificarea Constituției într-un sens restrictiv, iar Curtea Constituțională a considerat că dreptul la familie nu este un drept fundamental al omului, nu este nici măcar un drept compozit din care dreptul fundamental al omului ar face

parte. Deci, deși articolul vizat face parte din capitolul Drepturi fundamentale, el poate fi supus revizuirii prin referendum. Iar clasa noastră politică, cu curajul pe care i-l recunoaștem, a cedat imediat în fața presiunilor acestei mulțimi.

**Farurile călăuzitoare ale democrației (neo)marxiste:
căsătoria nu ar trebui să depindă de votul majorității,
ci de ceea ce unii „experți” susțin că e democratic**

de Mirela Florescu

Pe 1 noiembrie 2016, la dezbateră „Extremismul de dreapta și instigarea la ură. Abordări politice, legale și administrative” organizată de Fundația Friedrich-Ebert-Stiftung România și Institutul National pentru Studiarea Holocaustului din România Elie Wiesel, Ministrul Justiției, Raluca Prună, a remarcat cu regret că în 13 ani prea puține persoane au fost trimise în judecată pentru rasism și xenofobie. În acest context, a catalogat drept extremistă mișcarea care apără căsătoria ca uniune între un bărbat și o femeie, deoarece și aceasta ar promova o încălcare a drepturilor omului sub paravanul „atașamentului la valorile tradiționale”.

...avem însă mișcări... care nu sunt ele însele extremiste, dar care promovează, aș îndrăzni să spun, tehnocrată fiind, într-un mod extremist, valorile tradiționale... încercări de a justifica prin atașamentul la valori tradiționale respingerea dreptului fundamental al altcuiva, de exemplu, la căsătorie pentru toată lumea.

Adică cei trei milioane de cetățeni români care au semnat petiția pentru organizarea referendumului care să decidă cu privire la clarificarea noțiunii de căsătorie în Constituția României nu ar fi decât o mână de pușcăriabili. [...]

Cu alte cuvinte, Curtea Constituțională a României, împreună cu alți trei milioane de români, girează derapajul către... „dictatura firescului” asupra minorităților sexuale!

Chiar dacă discursul dlui Pârvulescu ne ia ochii cu Hitler, nu putem să nu observăm că, practic, dominația sa și ministrul nostru tehnocrat de justiție, la fel ca radicalii neomarxiști, aplică eticheta de „incitare la ură” și de „presiune a mulțimii” asupra celor care nu sunt de acord cu ideile promovate de mainstreamul liberal.

Iar faptul că aceste afirmații se fac la un simpozion dedicat tematicii intoleranței și organizat de Institutul Elie Wiesel face o **trimitere cutremurătoare** la

o tactică mai veche de introducere a pumnului în gura poporului: **la retorica „democratică” a anilor 1950 în România, când o țară întreagă era trimisă la pușcărie pentru că era suspectată a nu fi de acord cu guvernării impuși din afară.**

Așadar, dacă spui altceva decât afirmă *ei*, riști să fi încadrat în aceeași oală cu legionarii, poate acuzat de fascism, nu? Doar ești la fel de intolerant – de data aceasta, se sugerează, față de alte tipuri de minorități!

Cât de sănătoasă pentru peisajul social și dezbatarea politică dintr-o țară poate fi folosirea tacticii pumnului în gură (prin etichetare ca „incitator la ură”)? **Din cele declarate de dl Pârvulescu se poate deduce că democrația nu stă în opțiunile majorității, ci în ceea ce decide o minoritate de elită că este democratic.** Practic, această mentalitate răpește dreptul la autodeterminare al majorității și deconstruiește noțiunea de democrație ca suveranitate a celor mulți.

Să ne amintim că **trăim într-o Europă ale cărei instituții de modă nouă nu mai vor să audă glasul poporului.** Când britanicii au decis prin vot să iasă din UE, s-a dezlănțuit de la vârful UE o adevărată furtună de declarații și dojeni că britanicii au votat... o opțiune nedemocratică!

La fel, când, prin intermediul unui mecanism democratic pus în mod special la dispoziția cetățenilor

europeni, s-au strâns 1,7 milioane de semnături (ar fi fost necesare minimum 1 milion) pentru inițiativa One of Us, care își propunea să obțină o rezoluție de protejare a vieții de la concepție, Comisia Europeană a refuzat ca măcar să ia în considerare propunerea.

Toate acestea erodează încrederea în democrația promovată de corifeii puternicului angrenaj al noilor instituții europene. Adică, spun ei, să fie democrație, dar nu pentru căței.

Cum se aplică asta la actuala dezbatere despre căsătorie din societatea românească? Simplu: nu ar

trebui să fie o chestiune care să depindă neapărat de votul majorității cetățenilor din România, ci de ceea ce ne spun dna Ministru Prună, dl Pârvulescu și alții ca dâșii că ar fi de fapt democratic.

Florin Buhuceanu, de la Asociația Accept, ONG care militează pentru drepturile comunității LGBT, susține că inițiativa Bisericii de modificare a Constituției în sensul că familia e formată din bărbat și femeie, este o „încercare de a introduce în textul constituțional restrângerea unor drepturi de care comunitatea vizată, cea formată din persoanele LGBT, oricum nu se bucură”.

„Legislația României este explicită și cât se poate de clară în ceea ce privește căsătoria și modul în care ea poate fi încheiată. Nu există practic urmă de îndoială cine sunt soții care pot încheia o legătură maritală conform Codului Civil. Ca atare, propunerea de modificare a Constituției este completamente caducă și penibilă, în contextul românesc neexistând o inițiativă legislativă pentru a reglementa căsătoria între persoanele de același sex”, a declarat pentru **gândul** Florin Buhuceanu.

El consideră că în momentul de față demersul nu răspunde problemelor reale pe care le resimt românii

în 2016. „În realitate, ni se pregătește Revoluția Sexuală Ortodoxă care să integreze România în Uniunea Euroasiatică a pravoslavnicului șef de stat Vladimir Putin. Urmează alte inițiative cetățenești care să răspundă agendei Coaliției „Nu Sexualității”, travestită drept Coaliția pentru Familie. Mă refer aici, conform documentației de pe site-ul dumnealor, la restricționarea accesării conform legii a serviciilor la întrerupere voluntară a sarcinii, cât și a fertilizării *in vitro* și descurajarea divorțurilor”, al declarat Buhuceanu.

Acesta condamnă și intervenția Bisericii în această problemă, considerând că: „Biserica Ortodoxă Română se lasă entuziast târâtă într-o capcană pregătită de membrii coaliției numite. Nu ar fi prima coabitare pe față cu aceste organizații care compun Coaliția pentru Familie, care au susținut reprimarea prin lege în anii '90 a homosexualității ce a dus la arestări ale persoanelor de orientare homosexuală. Aceleași organizații membre au încercat repetat începând cu 2010 să restrângă accesul la întreruperea voluntară a sarcinii și la orele de educație sanitară care să abordeze subiecte de educație sexuală”.

De partea cealaltă, Coaliția pentru Familie consideră că implicarea Bisericii în susținerea aceste inițiative cetățenești este normală și că fiecare instituție care consideră benefic acest demers poate acționa așa cum

crede de cuviință în vederea sprijinirii sale. (Publicat în 8 ianuarie 2016, în ziarul **Gândul**)

„A avea o identitate înseamnă a avea rădăcini, a avea trecut, a avea o patrie, a primi o moștenire și a lăsa o moștenire“

Interviu cu Mihai Gheorghiu, președintele Comitetului de Inițiativă al Inițiativei legislative cetățenești de revizuire a Constituției României – apărut în februarie 2016, interviu realizat de Alex Căuțiș

Reporter: Domnule Gheorghiu, vă felicit pentru inițiativa de a schimba Constituția României astfel încât să existe specificația că familia are la bază căsătoria dintre un bărbat și o femeie. Din grupul de șaisprezece semnatori ai proiectului acestuia, eu personal am ținut să vă aleg pe dumneavoastră pentru interviu, mai ales fiindcă lucrați la Muzeul Țăranului Român. Consider că a fi „modern”, „european” sau „universal” nu înseamnă obligatoriu să uiți cine ești. Dar mai bine decât intuiesc eu cine suntem noi românii sau cum suntem, cred că puteți să-mi spuneți dumneavoastră...

Mihai Gheorghiu: Vă mulțumesc pentru amabilitate, domnule Căuțiș, dar nu este doar inițiativa mea, este a multor oameni. Trebuie spus că a mai existat o astfel de încercare în 2006 realizată de cultele neoprotestante, încercare care nu a reușit, din

păcate. De data aceasta există o colaborare a întregului spectru creștin al societății civile, astfel încât astăzi condițiile reușitei sunt întrunite. Dați-mi voie să fiu foarte direct, suntem cu toții într-o situație foarte gravă, situația în care minorități agresive și tenace fără nicio legitimitate democratică își impun agenda ideologică, nu atât societății, deocamdată, cât statului, pe care urmăresc să-l transforme într-un agent eficace al unei revoluții antropologice de proporții fără precedent. Eu am trăit 22 de ani sub dictat ideologic, sub apăsarea unui regim politic ateu antinațional și anticreștin, știu deci unde duc toate acestea, la instaurarea unui regim ideologic totalitar, la o „teocrație atee” a unei birocrații rupte de orice responsabilitate politică, instaurată ea însăși prin dictat administrativ și juridic. Trăim, în mod ciudat, pe o turnură a spiralei istoriei în care marxismul mort revine ca spectru al unei noi revoluții, de data aceasta nu a proletariatului și a partidului comunist ca mesia istoric și ideologic, ci ca revoluție a elitei tehnostiinței mondiale și a elitei corporatiste mondiale. Marx spunea, dați-mi voie să vă citez: „Secretul Familiei Sfinte este familia terestră. Pentru a o aduce pe prima la dispariție, cea din urmă trebuie distrusă teoretic și practic.” Este o veche marotă a stângii comuniste, marxiste, distrugerea familiei. Trebuie să ne apărăm libertatea de a fi oameni, de a fi creștini, libertatea

copiilor noștri, a familiilor noastre, de asemenea. Chipul României este chipul copiilor noștri, dacă acest chip este slujit, lovit, nu va mai rămâne nimic de apărut sau de făcut, pentru ei trebuie să stăm încă în picioare și să afirmăm demnitatea de a fi liberi. A avea o identitate înseamnă a avea rădăcini, a avea trecut, a avea o patrie, a primi o moștenire și a lăsa o moștenire. A fi de nicăieri, a aspira la a deveni o ființă neutră, vidată de memorie, o ființă bionică, un element virtual al tehnosferei, înseamnă a aspira la neant.

Rep.: Lucruri considerate elementare au nevoie azi să fie explicate. Sau, ca să folosesc un termen la modă, au nevoie de „dezbateri”. Dezbatem firea lucrurilor. Care ar trebui să fie limita pentru ceea ce poate intra în malaxorul dezbaterilor publice?

M.G.: Dictatul ideologic actual, al corectitudinii politice universale, spune că nu există o fire a lucrurilor, ci numai interpretarea noastră a faptelor, evenimentelor etc, ceea ce înseamnă că realitatea însăși este o imagine care poate fi oricând deconstruită și reconstruită la infinit. Cu alte cuvinte, nu există o natură a omului, există numai o „conservă” conceptuală care poate fi „umplută” cu orice. Astăzi, accentul este pus pe emanciparea sexuală totală, pe reprimarea oricărei pudori, pe aneantizarea rușinii, pe eliminarea oricărui tabu sexual sau moral. Familia, în această

interpretare, este o „închisoare” a omului, o limitare a libertății sale originare, familia trebuie deci abolită. Familia este celula care reproduce morala naturală elementară, dar și pe cea creștină, deci trebuie deconstruită, refuzată. Copilul trebuie livrat statului, educației dictate de acesta, educație ideologică, realizată împotriva familiei. Acestea nu sunt lucruri abstracte, ci purul adevăr, ceva ce a devenit loc comun, experiență cotidiană în Occident. Introducerea educației

sexuale în anii 70 ai secolului trecut a pregătit îndelung terenul pentru revoluția sexuală de astăzi. Obiectivul îl reprezintă copiii, reeducarea lor, ruperea de morala familială, de religie. Avem exemplul clar în ceea ce deja am aflat cu privire la Barnernet, o poliție a statului menită să reeduce părinții și copiii, să facă ca și cum copiii ar fi ai statului, doar temporar „concesionați” familiei.

Masha Gessen, pe numele ei adevărat Maria Alexandrovna Gessen (n. 13 ian. 1967), jurnalistă care activează în Rusia și SUA precum și cunoscută susținătoare a drepturilor minorităților sexuale (ea însuși făcând parte dintr-o astfel de minoritate), de asemenea și scriitoare cunoscută pentru conflictele cu președintele Rusiei, Vladimir Putin, a făcut următoarele declarații în luna mai, anul 2012, în cadrul unui Festival al Scriitorilor desfășurat în Australia, la Sidney:

„Căsătoria dintre homosexuali este un lucru cât se poate de simplu și care nu necesită multă dezbateră, pe atât de normal și de clar pe cât este distrugerea instituției familiei. Familia nu ar trebui să mai existe. Eforturile depuse pentru legalizarea căsătoriei dintre homosexuali sunt de fapt și de drept o minciună, o diversiune, în legătură cu ceea ce vom face din căsătorie odată ajunși în acel punct – mințim când spunem că instituția familiei nu se va schimba. Acesta este un neadevăr.

Familia se va schimba și trebuie să se schimbe. Părerea mea este că familia nici nu ar trebui să existe. Și spun acest lucru pentru că nu-mi place să construiesc ficțiuni în viața mea.”

După ce își aduce propria sa viață și experiență în apărarea cauzei pe care o susține, anume de a denigra și încerca să înlăture instituția familiei din cadrul societății, Gessen își descrie în câteva cuvinte structura complexă a familiei sale, care este alcătuită din trei copii și cinci părinți, între care există grade diferite de rudenie. Unul dintre copii a fost adoptat, împreună cu fostul său partener dintr-un orfelinat din Rusia, un al doilea copil, pe care l-a născut, are un tată biologic în Rusia, iar cel de-al treilea este copilul biologic dintre fratele ei și actuala sa parteneră de viață. Acești trei copii au cinci adulți în roluri parentale dar aceștia nu sunt părinții tuturor copiilor.

„Cei cinci părinți se împart în grupe de câte trei. Și într-adevăr, mi-aș dori să trăiesc într-un sistem juridic și legislativ care este capabil să-și asume această realitate și să reflecteze la ea, dar aceasta nu cred că este compatibilă cu instituția căsătoriei sau cu morala familiei.”

Pe înregistrarea dezbaterii care a avut loc la Festivalul Scriitorilor desfășurat la Sidney, atunci când Gessen își expune în fața publicului o părere personală și anume că familia nu ar trebui să mai existe,

este uimitor cum auditoriul aplaudă frenetic spusele jurnalistei, ceea ce constituie încă o mărturie a puternicei ofensive care se desfășoară astăzi, pe plan mondial, împotriva celor trei piloni fundamentali ai umanității: familia, școala și biserica. (LifeSiteNews.com – tradus în limba română de *Vremuri vechi și noi*)